

[Aksel Larsen.]

nomiske udvalg ikke er så begejstrede for det, men de kan ikke forhindre det i at komme til behandling, og jeg håber, at det vil komme til såpas alvorlig behandling, at det ikke bliver forkastet, og jeg tillader mig at benytte lejligheden til at anbefale også folketinget og folketingets partier, at de indtager en positiv holdning over for tanken om at forvandle Norden til en atomvåbenfri zone.

Rimstad: På mit partis vegne vil jeg gerne takke den højtærede udenrigsminister for den udmærkede redegørelse, han har givet i anledning af den stillede forespørgsel.

Det, der i særlig grad i ministerens redegørelse har interesseret, er hans erklæring om, at den danske NATO-politik skal fortsætte uanset de større eller mindre afspændingsfremskridt, der gøres. Vi går ud fra, at den samlede regering står bag denne erklæring, som vort parti hilser med den største tilfredshed. Netop i den standende diskussion om afspændingens betydning mellem USA og Frankrig er den højtærede ministers erklæring en særdeles god vejleder for den danske befolkning. Også de betingelser, som regeringen har opstillet for dansk deltagelse i det planlagte fredskorps i Cypern, hilser vi med tilfredshed, fordi de sætter tingene på rette plads og viser den alvor, hvormed den danske regering med rette bedømmer Cypersituationen.

Vi har også bemærket os den bedømmelse, den højtærede udenrigsminister fremkom med angående de politiske samarbejdsmuligheder i Europa ved så stærkt at fremhæve, at man ikke skal vente yderligere integrationsfremskridt, før de engelske valg er overstået. Måske vil den højtærede udenrigsminister ud fra antagelser med hensyn til de mulige valgresultater i England yderligere uddybe sin opfattelse på dette punkt.

Debatten her i dag om den udenrigspolitiske situation skulle jo efter ordlyden være med særligt henblik på det økonomiske samarbejde i Europa, og af indholdet af de

fleste af de ordførertaler, vi i dag har hørt — og ligeledes af den højtærede ministers tale — er det også fremgået, at det specielt er dette sidste, der har den store interesse. Det er egentlig ikke så mærkeligt, for siden vi sidst her i det høje ting under åbningsdebatten berørte disse emner, er der, som den højtærede udenrigsminister nævnte, sket en meget væsentlig ting inden for Det europæiske økonomiske Fællesskab, nemlig indgåelsen af dette juleforlig i Bruxelles vedrørende landbrugsaftalerne mellem de nationer, der udgør fællesmarkedet. For Danmark har dette forlig af flere grunde den allerstørste interesse; dels får vi herigennem noget at vide om de kår, der handelsmæssigt venter vor landbrugsproduktion, såfremt vi under den ene eller den anden forudsætning træder ind i fællesmarkedet, dels får vi, hvad der i den aktuelle situation er vigtigere, at vide, hvilke vilkår vor landbrugseksport til markedslandene i den allernærmeste fremtid vil blive underkastet.

Der kan på dette sted være grund til i nogle få tal at trække op den betydning, som landbrugseksporten har for levestandarden i vort samfund. Af den totale eksport i 1963 på 12.800 mill. kr. tegner landbruget, inklusive forarbejdede og konserverede fødevarer, sig for de 5.800 mill. kr. eller for mere end 45 pct. Betydningen af dette tal understreges yderligere næsten til overmål af den kendsgerning, at disse 45 pct. hjemtager en langt større del af den indtjente valuta som nettovaluta end den resterende del af eksporten. Man kan vist populært udtrykke dette ved at sige, at vort industrielle produktionsapparat, der garanterer beskæftigelsen i hvert fald i dag, ikke kan holdes i gang uden landbrugets valutaindtjening, hvis den høje danske levefod skal bevares.

Det vil derfor være rigtigt at se nærmere på det omtalte juleforlig. Vi ved, at det først kom i stand efter et betydeligt tryk fra Frankrigs side, og den franske statsleder har endda senere givet til kende, at